Uredništvo:
Schillerjeva cesta štev. 3, dvorišču, I. nadstropje.

* *

Rokopisi se ne vračajo.

* *

List izhaja vsak dan razun nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

* *

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

* *

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

* *

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta štev. 3.
Naročnina znaša za **avstro-ogerske** dežele:
celoletno . . . K 25·—
polletno . . . K 12·50
četrtletno . . . K 6·30
mesečno . . . K 2·10
Za **Nemčijo:**
celoletno . . . K 28·—
za **vse druge** dežele i. **Ameriko** K 30·—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglase (inserate)** se plačuje od četerostopne petit vrste po 12 h, za večkraten natis primeren popust.
Posamezna štev. stane 10 h.

Št. 174. Telefonska številka 65. **Celje, v sredo, 3. avgusta 1910.** Čekovni račun 48.817. **Leto II.**

Amerika in Evropa.

Dopis iz Novega Jorka.

Konec.

Mnogo hitreje ko v Kanadi gine angleški upliv pred amerikanskim v Zahodni Indiji. Angliji danes tam de facto ni ničesar druzega ostalo, kot vsa teža uprave. In še čudnejše je, kako se Avstralija amerikanizira. To se kaže v manjših in večjih stvareh. — Glede obleke in hrane se tam ljudje vedno bolj urejajo po amerikanskih navadah. V gledališčih in koncertnih dvoranah so tri četrtine nastopajočih umetnikov Amerikanci. Po knjižnicah in knjigarnah je videti več amerikanskih kot angleških knjig. Avstralski trgovci iščejo v Ameriki svoje glavne trgovske zveze. Važnejše je še, da je avstralska ustava ponarejena po ameriški in da so za politično življenje merodajna načela severoamerikanske Unije. Tudi je avstralska justica popolnoma podobna amerikanski. Kako zelo se pozna Avstraliji amerikanizem, priznavajo celo veliki londonski dnevniki, ki se že glasno bojijo, da se bode Avstralija kmalu popolnoma nagibala k Zjedinjenim državam ... Taki dogodki v najznamenitejših angleških kolonijah morajo dovesti do tega, da se bode središče anglosaskega sveta preložilo iz Londona v Washington.

Evropejci so bili doslej le tihi opazovalci ogromnega in presenetljivega razvoja Zjedinjenih držav. Do najnovejšega časa je imel ta razvoj za staro našo domovino celo ugodne posledice. Te so pričele z borbo severoamerikanskih angleških kolonij za neodvisnost; brez te borbe bi ne bilo velike francoske revolucije — ali vsaj izbruhnila bi ne bila znabiti z toliko elementarno silo. Mnogi vodilni možje revolucije na Francoskem so se vrnili iz Amerike, kjer so se udeležili borbe za neodvisnost in se navžili demokratičnih idej. K tem je spadal Lafayette; on je prinesel s seboj iz novega sveta znamenit nauk o človeških pravicah. Gotovo, francoski filozofi 18. stoletja so nagrmadili mnogo eksplozivne tvarine na Francoskem; ali k velikim činom je vzpodbudil šele velik vzgled. Mogoče je celo, da je odločilen udarec za vlado Ludovika XVI. povzročil Amerikanec; saj se govori, da se je zakonodajno francosko ljudsko zastopstvo proglasilo šele na Jeffersonov svet za narodno skupščino.

Dalo bi se pa tudi še na drugačen način dokazati, da je svoboda modernega Evropejca hčerka amerikanske svobode. Kaj bi pač bilo s političnim razvojem evropejskih narodov, ako bi ne dobivali živeža in surovin iz Amerike in bi bila cela industrija in obrtništvo navezano izključno na domač pridelek? Ali šla je velika množica proletarcev vseh vrst in družabnih razredov v Ameriko, obdelala tam ogromne plantaže in farme ter tako pomogla staremu svetu do cenejših surovin, do kruha in do industrijalnega razvoja. Pa kaj bi vam mnogo o industriji govoril? Vi, gospoda in bratje v domovini, ste agrarci — četudi stradate pri tem kruha. Toda zakaj bi bil tak človek sit, ki nič ne misli?

Severna Amerika, osobito naša Unija, se je v zadnjem desetletju v svojem značaju bistveno spremenila. Dočim je bila poprej žitnica za stari svet in zaželjen cilj vseh evropejskih izseljencev, zgubi v obojem tem oziru svoj pomen. Svojo pšenico porabimo sami in glede izseljencev smo postali sila izbirčni. To je pri nas tako, kakor v Kanadi: ljudi imamo namreč že dovolj.

Pričenja se namreč sedaj v medsebojnem razmerju med Ameriko, to se pravi Združenimi državami in Evropo popolnoma nova doba. Doslej se je Unija branila samo z visokimi carinami pred evropejskimi industrijalnimi izdelki, sedaj pa začenja s svojim eksportom izrivati evropejskega. Najprej v bližnjem vam in daljnem Vzhodu. V Evropi so se čudili, kako brezobzirno so postopali Amerikanci pri financiranju železnice Haukau-Pukau na Kitajskem; pa to je bil še le začetek.

Kaj pomenita gesli »Greater Britain« in znani vam »Deutschland in der Welt voran« proti sili in moči severoamerikanskih Združenih držav in panamerikanizma? Dolar je velik — in spodrinil bo shilling in marko. Saj vidite doma: skoro si bodete svetili po celi Evropi z amerikanskim petrolejem. In kruh vam bodo rezali amerikanski trusti, ki se bodo polastili žitnega eksporta cele Amerike, osobito Argentinije. Med evropejskimi državami in ljudskimi plemeni ni edinosti. V splošnem ima prav Andrew Carnegie, ako trdi, da Evropa danes, kakor je, ne more niti misliti na uspešno konkurenco z Ameriko v svetovni trgovini.

—er.

Rodoljubni Slovenci in Slovenke!

Dne 14. avgusta vas vabimo v Gaberje pri Celju na

sokolski zlet

združen z veliko ljudsko slavnostjo. Zleta se udeleži celo slov. sokolstvo korporativno ali po zastopnikih.

Politična kronika.

BESEDA — O KLERIKALNIH DENUNCIJANTIH.

Navajeni smo bili dosedaj, da so nas neprestano denuncirali pri provincijalnih in centralnih oblastih naši ljubeznivi več ali manj pristno nemški sodeželani. Denuncijantstvo se je v slovenskih vrstah gojilo bolj skrivno in je doslej veljalo javno vendar še za sramotno in vsacega dostojnega človeka nevredno delo. No — v Ljubljani se je sedaj zgodil znamenit preobrat: **glavno glasilo največje slovenske politične stranke je začelo v svojih uvodnikih gojiti denuncijantstvo,** ki se prav nič ne razlikuje od onega, katerega goji z dobro plačano vnemo »Štajerc«, graški »Tagblatt« in različni manjši renegatski revolver-žurnali na Sp. Štajerskem. Mi smo zadnjič ostro grajali, da je »Slovenec« na nizkoten in sramoten način denunciral primorske Italjane — bojda z namenom, da bi jim odjedel prav. fakulteto; v resnici pa je samo osmešil in osramotil naše vseučiliške zahteve. **Kajti za vseučilišče se ne smemo in se ne bodemo nikoli borili z denuncijantsvom.** Že takrat je »Slovenec« več ali manj odkrito namigoval na »zveze« med slovenskimi naprednjaki in Belgradom. »Dokaz« za to je bil nedolžen pevski zlet tja doli in pa to, da so v istem smislu pisali o tem zletu kakor o naprednih Slovencih sploh »Štajerc« in nemški listi že od l. 1908 sem. »Slovenec« ni torej iznašel ničesar novega. Ali slabo je za naše klerikalce, da si skušajo s tem obrabljenim orožjem, ki bo za Nemce in vlado sedaj malo bolj pikantno radi tega, ker ga rabijo Slovenci proti Slovencem, zakrpati svoj politični ugled in povzdigniti svoj upliv v krogih, kjer veliko dado na klečeplaztvo, intrige in denuncijantstvo. Dr. Šusteršič je zavozil na Dunaju, dr. Korošec v Gradcu; slovenska politična »taktika« se je zadnji čas po zaslugi klerikalcev odlikovala z bahavo in žalečo kričavostjo, s tonom, ki je bil prav soroden s tonom, kakor ga rabijo klerikalni demagogi proti svojim političnim nasprotnikom na Slovenskem. In ta žaleča in neumna taktika nam je vzela ves ugled na Dunaju in drugod. Saj so gospodje došli do prepričanja, da je slovenski klerikalec lump kolikor ga je v koži, da se da z njim narediti kar kdo hoče, ako se mu da denarja. Cela slovenska politika se je prelevila v veliko sveto farovško botego, kjer se prodajajo verske in narodne svetinje za ceno, kakor jo kdo hoče. Kaj je slovenska opozicija na Dunaju vredna, to smo že tisočkrat povedali: edino za to oponirajo klerikalci, da bi škodovali slov. naprednjakom. **Kdo je začel l. 1908 nemire in pretepe? Nemci v Ptuju, Mariboru in Celju; ulica v Ljubljani je odgovorila.** Mislimo, da ni resnega človeka, ki bi kakorkoli verjel ali mislil, da je ljubljanske izgrede kdo organiziral; to je pokazal potek. Tega niso mislili in sodili tudi v vladnih krogih, dasi so napolnili cesarju in odločujočim osebam ušesa s frazami in sumničenji nemško-narodnega časopisja. In sedaj pride »Slovenec« in nam nudi prizor, kakor si ogabnejšega ne moremo misliti! Na kolenih se plazi slovenski klerikalec k vladi in denuncira s pobožnim zavijanjem oči lastnega brata s frazami in lažmi — nemških losvonromovcev in

LISTEK.

Vanda. 9

Novela.

Spisal Josip Premk.

IV.

Tako sva si stala nasproti z zročimi očmi, s pritajenim dihom ... Videl sem, kako ji drhte roki, a se boje približati mojim in moje se niso upale dvigniti do njenih, samo pogledi so govorili in vzhičenost njenih grudi, ki so padale in se dvigale pod lahno, svetlo obleko, kot da jih razganja silen vihar ... Drobni beli zobki so se ji svetili med polodprtimi ustnicami, ki so podrhtevale kot da se boje spregovoriti in ves njen obraz je dihal dobroto in hrepenenje. Kakor sanja se je tistikrat nagnila naprej, trepalnice so se ji zaklopile in beli roki je sklenila pod labodjim vratom.

»Fran! Zakaj ste taki! —«

Začutil sem v obrazu njen topli dih tako prijeten in mehak kakor vonj južnih vrtov in v tistem trenotku mi je omahnila vsa moč in ves odpor ... Sklonil sem se in sem ji rahlo dvignil obraz in kot sem bral ponižno prošnjo v njenih očeh, sem jo poljubil v gorke ustnice. V tistem trenotku mi je poplačala vse težke ure, ki mi jih je kdaj zagrenila. In ko mi je ovila okrog vrtu svoje bele roke in pritisnila svoj obraz tesno k mojemu, ni bilo na svetu razun nje ne bitja ne stvarstva, za katero bi imel vsaj eno neznatno misel.

»Vanda! Saj ni mogoče«, sem šepetal in nisem vedel kaj govorim. Čutil sem samo, da pritiska na moje lice svoj topli obraz in da mi žele povedati njene plahe oči mnogo .. .mnogo ... a je brez moči kakor jaz.

»Torej me nič več ne sovražite?«

Kot v spravo mi je ponudila svoje drobne ustnice in čutil sem, kako me privijajo k sebi njene roke silneje in silneje. — —

Morda je bilo vse en sam trenotek, morda dalje časa — bogve: ko sem jo spustil iz objema je rdelo njeno lice ko mak, a njeni prsti so se še vedno stiskali z mojimi. Oči je upirala v tla, a smehljaj, ki je bil razlit po vsem njenem obrazu, je pričal, da se njena duša raduje ...

Stopila je k divanu in me poprosila z nemim pogledom naj prisedem.

Ob okno so trkale deževne kaplje, zamolkla svetloba je bila razlita po sobi, a vendar se je zgodilo vse prehitro, da bi si mogla gledati ob tolikem svitu nemoteno in mirno v oči ... Čutil sem tako in tudi Vanda je prikimala, ko sem spustil na okno gardino, da je zatrepetal skozi modrikast mrak le slaboten pramen meglenega dneva. In v tem tajinstvenem mraku sva začutila oba, da sva otroka rojena edino eden za drugega, da je v najinih dušah samo soglasje in težka harmonija, ki je privrela iz srca kot dolgo zadržan studenec v tistem trenotku, ko sva bila ovita v mehko vijoličasto luč ...

»In sedaj povejte, Vanda, kaj vas teži, v vaših očeh berem sedaj jasno, da ste me iskali že davno. Povejte mi vse in lažje vam bo; saj meni zaupajte, ako nimate nikogar, ki bi razumel vašo bol. Glejte, koliko časa je bilo potreba, da je izkrvavelo srce do zadnje kaplje in ni ostalo v njem drugega kot silno hrepenenje po vsem izgubljenem, ki je tako jasno sijalo iz vaših oči. Vanda, čemu bi si še vedno lagala, saj čutite, da sva vržena že davno v sredo reke — sedaj se udajva, naj že gre kamorkoli, samo narazen ne — nikoli več!«

»Ne, ne, nikoli več«, je ponovila in naslonila glavo na mojo ramo. — »Preveč sem trpela, pa morda je moralo priti tako, da sem sedaj tem treznejša. Fran — zakaj ste bili taki?«

Pogledala mi je čisto blizu v oči in videl sem, da so solzne. Privil sem jo k sebi, da mi je slonela v naročju in takrat mi je razkrilo njeno ihtenje vso lepoto njene blage duše ...

Da, da! Oči, ki so polne tako odkritosrčne mline ne lažejo in ne morejo lagati. In vendar sem nekdaj dvomil o njih, dasi mi je govoril v srcu nek tajni glas vedno, da so me pozdravile takrat, ko so zablodile v globino moje duše iskreno — brez laži.

Naposled se je umirila, pogledala me je skozi solze ponižno kot otrok, ko prestane svojo kazen, in nisem se mogel premagati, da bi je ne poljubil v zahvalo, kakor sem želel poljubiti vsaj enkrat le njo. In pustila je, da sem ji poljuboval tiste udane oči brez konca in kraja, da sem ji razgrel s svojimi poljubi ves obraz do drobnih ustnic, ki so pričale v tihem nasmehu, kako dolgo je že sanjala o blaženosti in sreči tega trenotka ... Samo včasih se mi je rahlo odmaknila, a hip nato ji je bilo žal in njene ustnice so same žejno poiskale mojih in se jim dobrikale dolgo in ljubeče, brez oddiha, kot se zamore poljubljati le dvoje blazno se ljubečih bitij. Pozabila sva na čas in vse in zdi se mi, da bi se tisti trenotek ne odtrgala eden od drugega, pa če bi naju hoteli razdružiti s kerubskim mečem. To so bili trenotki, ko je duša izbičana in trudna pila sladki napoj zaželjenih

vsenemcev! Vlada bi naj bila milostna klerikalcem, naj bi je pustila h koritu — a udarila bi naj slovenske liberalce! Ne, ljubi »Slovenec«: Nemec bo sicer izrabil orožje, ki mu ga sili z denarjem kranjske šparkase podkupljena klerikalna klika v Ljubljani v roko — **a udaril bo vse Slovence brez razlike.** — Kajti prvo je tam nacijonalizem in lastni dobiček. Tako politično orožje je obsojanja vredno pri velikih narodih, katerim ne more škodovati; ali njegovo uporabljanje pri malih narodih je podobno na las medsebojnemu klanju. Posito šed non concesso: če klerikalci mislijo, da vzdržuje »Jutro« in časnikarja Pluta na Slovenskem srbska vlada, naj to jasno in zares brez ovinkov povedo, da bo slovenska javnost izrekla svojo sodbo. Kaj pa more pomagati Srbom »Jutro« v Ljubljani, časopis brez vsacega političnega upliva? Ako bi res dajali denar za njega, potem so neumni ali pa napačno poučeni. »Jutro« je, kolikor nam je znano, privatno podjetje in ni v zvezi z nobeno slovensko politično stranko. Ako ima »Slovenec« kake račune z njim zaradi konkurence — naj jih opravi direktno z g. Plutom in njegovimi tovariši. Žalostno dovolj, če nima za to konkurenco boljšega in vspešnejšega orožja! Da bi se zaradi te konkurence in zaradi umazanih političnih postranskih namenov denunciralo na tak način slov. naprednjake, to je pa nečastno in sramotno. Konečno še omenimo mimogrede: »Slovenec« je ostal zvest svoji ulogi avstrijskega špiclja in policaja na slovanskem jugu: kakor je sumničil Supila in srbske veleizdajnike tako sumniči sedaj slovenske »liberalce«. Toda opravil ni nič glede Supila in Srbov — in napravil ne bo ničesar glede liberalcev. Njegovim slavospevom Nikolaju Črnogorskemu — ki je notabene tudi Srb in je l. 1909 energično kazal Avstriji handžar — se bode na slovanskem jugu vse smejalo in obžalovalo Slovence, da zmorejo toliko navdušenja za tiranstvo in špiceljstvo. Pa kaj, sorodne duše se vedno najdejo! Svoj grd pamflet sklepa »Slovenec« tako-le: »Pri nas se ne bode delala politika s handžarji in revolverji«. Res je, do tega ne pride in noben resen človek ne misli na to. A tudi ne s takim revolverskim denuncijanstvom, kakor ga je upeljal »Slovenec«. Mi se samo čudimo njegovim bralcem, da take stvari, ki jih je plačala poredno pruska marka in krona kranjske šparkase, mirno prebavljajo ...

RAZVOJ KRIZE NA HRVAŠKEM.

Nekateri politiki sodijo, da se bode dalo že v nekaterih dnevih reči, kako in kaj bo s sedanjo politično krizo na Hrvaškem. Drugi zopet pravijo, da se bode stvar vlekla do jeseni: to bi bilo dobro za bana, ako res namerja nov Khuenov režim na Ogerskem uvesti tudi na Hrvaškem in slabo za koalicijo, ker bi z neprestanim rovarjenjem vladnih krogov nedvomno trpela njena enotnost in disciplina. — »Agramer Tagblatt« je sicer mnenja, da je enotnost koalicije tako velika, da je nemogoče vsako drobljenje njenih sil in da se dr. Tomašič moti, ako misli, da se mu bode posrečilo koalicijo razbiti. Kajti jasno je, da [illegible] banu v prvi vrsti za to. **Naj se** stvar suče kakorkoli: **ravnanje banovo s koalicijo** je tako, da ga ta ne more mirno požreti, ako se noče preleviti v stranko kimovcev in mamelukov. Obveljala bo naša sodba, ki smo jo izrekli koj spočetka: došlo bo na vsak način do razpusta sabora in kaka usoda čaka potem koalicijo, tega danes ne vedo niti njeni najvernejši prijatelji. — Sinočni »Pokret« javlja interesantno vest, da se pripravljajo furtimaši in frankovci že na skupno volilno borbo; trudijo se, dobiti v svoj krog tudi milinovce, ki so se ločili od frankovcev.

SOCIJALISTIČNA ZMAGA NA NEMŠKEM.

Južnonemški socijalisti so si priborili 30. julija v drugem virtemberškem državnozborskem volilnem okraju (Ludwigsburg) znamenito zmago. Socijalist Keil je bil izvoljen z 18.705 glasovi proti nar.-liberalnemu kandidatu tvorničarjev, kateri je dobil samo 9.528 glasov in agrarcu dr. Wolfu, na katerega je odpadlo 4.930 glasov. S to zmago je narastel socijalistični klub v nemškem državnem zboru na 50 članov. Ta okraj so zastopali od l. 1898 sem nar. liberalci. Poleg sistematičnega političnega dela socijalistov je zelo škodovalo to, da je dosedanji njihov poslanec dr. Hieber odložil svoj mandat zaradi tega, da je postal nadzornik virtemberškega ljudskega šolstva. O zanimivem preobratu, ki se vrši sedaj v Nemčiji in zlasti v nemški socijalni demokraciji, spregovorimo še o priliki.

Štajerske novice.

»Nesramno obrekovanje svete katoliške cerkve in njenih služabnikov. Liberalni lažnjivci!« Ko smo priobčili po sodnih aktih slučaj kaplana Lovrenka pri Vel. Nedelji nad Ormožem, je gotova naša razsodna politična javnost pričakovala v »Straži« ali »Slov. Gosp.« članek pod tem naslovom. Toda oba lista trdovratno molčita ... Gospodje, nikar ne razočarajte Sp. Štajerja! Le na dan s člankom! Če morebiti ne veste za člankarja — gg. Gimperle in dr. Hohnjec tudi ne moreta vedno blamirati »Straže« — vam nasvetujemo dr. Jančiča v Sav. dolini! On se jako dobro razume na take stvari. Primeren odgovor je potreben, kajti drugače bi ljudstvo zares mislilo, da je božjim namestnikom več do bisage ko do edino zveličavnih naukov svete katoliške cerkve.

Graški Schuster in slovenske pridige. Iz Gradca se nam poroča: Neki Slovenci, bojda klerikalni visokošolci, so šli prosit graškega škofa, naj bi dovolil v eni izmed graških cerkev popoldne slovensko pridigo. Škof jih je zelo prijazno sprejel in jim obljubil, da bode njihovi želji ustregel, samo če dobijo slovenščine zmožnega duhovnika. Komaj so Slovenci odšli, pa je škof naročil takoj vsem graškim župnijskim uradom, da naj take slovenske pridige ne dovolijo. Taka je v praksi pravičnost svete katoliške cerkve napram vsem narodnostim.

Ptujski okrajni komisar Rehnelt v službi štajercijancev. Po novem občinskem volilnem redu na Štajerskem ima okr. glavarstvo imenovati v volino komisijo 2 člana in 2 namestnika. V občini Pobrež pod Ptujem so bili davi razpisane občinske volitve. In ptujski okr. komisar Rehnelt je imenoval v volilkomisijo same štajercijance, Šoštariča, Forštnariča, Rižnerja in Zatlerja. G. Rehnelt, na čegavo prošnjo in željo ste to storili? Mogoče na Šoštaričevo? K tej zvezi bi vam le častitali; saj veste, kaj je napravil Šoštarič v okoliški trgovski zadrugi! Za to ljubeznjivost se bodemo že revanžirali. Tudi Rehnelta bo treba naučiti politične dostojnosti, takta in ozira na želje slovenskega ljudstva, ne pa na želje gotovih odpadnikov.

Postopanje ptujskega okrajnega glavarstva napram slovenskim občinam v ormoškem okraju. Prijazno ptujsko okrajno glavarstvo ima navado, da pošilja vse uradne dopise, če le more, v nemškem jeziku. Pri tem izdatno greši na račun narodne nezavednosti županov. V ormoškem okraju na pr. pošilja **središki in lahonski občini samo slovenske dopise,** ker ve, da župana v tema dvema občinama principijelno ne sprejmata nemškega dopisa. Vsem drugim pa dopošilja nem. dopise. Narodni župani, ali ni sramotno za vas, da vas nemško-nacijonalni glavar tako izrablja vrid nemškemu uradovanju na Sp. Štajerju?

Ukradena monstranca. V pondeljek po noči je ukradel neznani tat iz tabernakelja pri Sv. Petru pod Mariborom pozlačeno monštranco s hostijo vred. Monstranca je vredna nad 500 kron. Ker je bila cerkev ponoči zaprta, se je moral tat splaziti v njo že zvečer. Monstranco je zavil v zeleno platno od spovednice in odnesel.

„Bralno društvo na Bregu“ priredi, kakor se je že poročalo, v nedeljo, dne 7. avgusta v „Skalni kleti“ veselico z veseloigro „Čebelarjev god“. Začetek ob 4. uri popoldan. Vstopnina za odrasle 50, za otroke 20 vinarjev. Ker je čisti dobiček namenjen za povzdigo društvene knjižnice, se je nadejati obile udeležbe.

Dijaški kuhinji v Celju je darovala gospa Terezija Šentak, veleposestnica na Vranskem 6 K mesto venca na krsto pokojnega g. Josipa Žigana v Žalcu. Iskrena hvala!

X. poročilo južnoštajerskega hmeljarskega društva v Žalcu z dne 3. avgusta 1910 o rasti hmelja v Savinjski dolini. Od našega zadnjega poročila imamo najlepše vreme in tudi tople noči. Prehod cvetja v kobule se pri goldingu naglo izvršuje in se bode obiranje dne 16. t. m. v obče pričelo. Kar se množine tiče, dobili bodemo nekaj več, kot prinaša srednja letina. Pozni hmelj je vseskozi lep. Rastlina je popolnoma zdrava in brez škodljivcev. Več kupcev je že došlo. — Društveno vodstvo.

Iz Mozirja. Gospdč. Franja Čretnik, poštna oficijantinja nas prosi konštatirati, da ni identična z ono Frančiško Čretnik, o kateri smo pisali v zastrupljevalni aferi iz šoštanjske okolice.

Opekla se je do smrti. Iz Maribora poročajo: V pondeljek je prala popoldne na dvorišču dekla mesarja Černeta pri Narodnem domu, 17 letna Trezika Skerbič iz Orehove vasi. Pri tem pa se ji je vnela obleka in je dobila tako težke opekline, da je že po noči v bolnišnici umrla.

Nadučitelj Franc Šijanec pri Sv. Antonu v Slov. gor. stopi s 1. septembrom t. l. po štiridesetletnem plodonosnem delovanju na lastno prošnjo v zasluženi pokoj in se kot penzijonist naseli pri Sv. Andražu v Slov. gor. Še na mnoga leta!

Iz Frama pri Mariboru. (Velika Ciril in Metodova jubilejna slavnost dne 7. avg.) Minulo je pol leta odkar se je ustanovila podružnica C. M. D. za Fram in okolico. Mlada je torej še naša hčerka velezaslužne družbe, toda v tem mladem srcu se je porodila iskrena želja, da tudi ona proslavi jubilej svoje 25 letne matere ter stopi pred njo s kakim darom v dokaz udanosti in ljubezni. Zato priredi framska Ciril-Metodova podružnica dne 7. avgusta pop. ob 3. uri veliko jubilejno Ciril in Metodovo slavnost s sledečim sporedom: Pozdrav. Petje 1. P. H. Sattner, Zjasni zvezde mu temne... 2. Hubad (narodna), Je pa davi slanca padla. 3. E. Adamič. Fantu. 4. J. Ocvirk, Rožmarin. 5. Hubad (narodna), Škrjanček poje, žvrgoli. 6. Dr. B. Ipavic, Ej tedaj. — Gledališka igra. Srečolov. Šaljiva pošta. Boj s konfeti itd. Prihitite k nam v romantični Fram narodno misleči Slovenci, da skupaj obhajamo lepo slavlje!

Planinski vestnik.

Obisk koč Slov. planin. društva je letos kljubu slabemu vremenu meseca julija ugoden. V Kocbekovi koči je bilo že nad 40, v Frischaufovem domu že nad 140, v Kamniški koči 158 in Bistriški koči okoli 700 obiskovalcev.

Verando pri slapu pod Rinko je Savinjska podružnica napravila novo in sicer na drugem mestu, nekoliko višje ob potu, ki pelje od slapa na levo na Okrešelj. Veranda bode turistom za počivanje in ogledovanje krasnega slapa dobro služila.

Nemški turisti zelo hvalijo Frischaufov dom, kjer so dobro postreženi; le nekateri nemški celjski zagrizenci se ga izogibajo.

---

omam, ko je okorna beseda molčala svoj pravični molk in so govorila pijano zmago le čustva, rajajoča med seboj v tako prisrčni razkošnosti, da se mi je zdela Vanda kot nežna golobička, ki hoče biti resnično srečna samo enkrat in potem magari — nikoli več ...

»In ti si se me ogibal«, mi je očitala naposled in me kaznovala s smehljajočim pogledom. »In zakaj?«

»Ne vem, Vanda«, sem odvrnil in ji gladil razpletene lase.

Rahlo se je odmaknila od mene, a svojo roko je še vedno pustila v moji.

»Moj Bog, kako je to prišlo —« je zmajala, a srečen smehljaj le ni hotel in ni hotel izginiti raz njen obraz. »Povej mi sedaj —« in nagnila se je nekoliko bližje — »ali si me ljubil že takrat tako iskreno?«

»Vanda, kako moreš vendar o tem dvomiti?«

In stisnil sem ji desnico tako krepko, da je skoro zavzdihnila.

»Toda kako si mogel napraviti kaj takega —« se je zamislila. »Dolgo je že od tega, odpustila sem ti sicer že davno, a popolnoma šele danes.«

»Hvala ti, Vanda, a ne mislimo sedaj več na preteklost in na tisti dogodek, zaradi katerega sem pretrpel jaz gotovo več kakor ti.«

»Ne, ne«, mi je oporekala, in v njenih očeh sem videl, da govori resnico. »Ti ne veš in ne ve nikdo, niti Matilda niti kdo drugi ... Ko bi te srečala potem vsaj še enkrat, bi ti povedala vse, a morda je bolje, da ti morem danes, ko imam o marsičem drugačne misli, kakor sem jih imela takrat. Ah, saj takrat sem bila še napol otrok, in vendar si bil ravno ti, ki si me napotil čisto na drugo pot. In za to sem ti hvaležna.«

In v dokaz svoje hvaležnosti mi je ponudila ustnice, ki sem jih poljubil iskreno in ljubeče ...

»Takrat —«, je nadaljevala, »sem živela pač, kakor me je vzgojil moj oče, ki me je vodil večina po samih zabavah in v kroge enakih ljudi, med kakršnimi si me videl tisti večer ... Jaz sem ljubila le njih zunanjost, v dušo jim nisem mogla prodreti, sicer pa o tem tudi nisem nikdar razmišljala. Tudi moj brat je častnik, kakor je želel oče, a čuti se v tem stanu naravnost nezadovoljnega. V Ljubljani sem bila tisti čas prepuščena skoro popolnoma sama sebi, teta se ni brigala mnogo záme in samo sreča je hotela, da sem spoznala tebe. Videla sem, da si mi udan in srečno sem se čutila, ker tvoja odkritosrčnost in vsa neprisiljenost mi je zelo ugajala in ljubila sem te bolj, kot sem se zavedala. Pri tem pa nisem pomislila, kako te lahko razžalim z vsakim nepremišljenim korakom in oni večer, ko si me videl v kavarni— ah, pustiva to«, je prekinila naenkrat, kot da se zgraža nad tistim večerom ob vsakem najmanjšem spominu.

»Ne, povej mi vse, Vanda«, sem jo poprosil.

»Samo danes še ,in potem se ne spomnim nikoli več na tiste dneve, kaj ne?« je povzela in me pogledala vprašajoče. Pritrdil sem ji in ji položil roko okrog vratu, nakar je lahno naslonjena name mirno nadaljevala:

»Tisti večer torej si me videl v družbi, ki ti ni ugajala. Jaz sem te hotela v tvoji vztrajnosti samo nekoliko poizkusiti in se nisem brigala záte, a to je bilo vzrok, da si mi napisal tisto grozno pismo in še isti dan odšel v tujino. S tem si mi dokazal, da si me ljubil, a meni ni bilo mogoče, da ti vsaj povem, kako krivično si me sodil. Tako pokvarjena nisem bila, dasi sem bila živa in razposajena in zaljubljena v brezskrbno razkošno življenje, kakršno me je učil spoznavati — moj oče. Zato sem ti bila nekako tuja in prav tako tudi ti meni, dasi mi je tlelo globoko v srcu, odkar sem te spoznala, nekaj skrivnostnega, kar se je razžarelo potem ko si odšel in sem te spoznala popolnoma v mogočno ljubezen. — Ko sem prečitala tvoje pismo, ki ga hranim še danes, mi je bilo, kot da se je poslovilo od mene nekaj, kar mi je bilo silno drago in bi morala čuvati kot najsvetejši zaklad. Pristudila se mi je nenadoma vsaka zabava in njih, ki so bili krivi, da si me tako kruto obsodil, nisem mogla videti več. Zavedla sem se, da sem izgubila človeka, ki mi je bil ljub in drag bolj kot sem mislila, ki mi je bil morda edini resnično udan in mi je hotel v svoji resnični naklonjenosti samo dobro ... In tvoja obsodba me je pekla, kot da kaže za menoj z zasmehom ves svet in rada bi storila vse, da dokažem, da nisem taka, da imam poštenje in dobro srce, a bilo je prepozno; ti si odšel in nikdo ni vedel kam. Bilo mi je, da moram izjokati vso trpko bol do zadnje solze, a oko je ostalo suho, samo v srcu sem čutila, kot da me grabi nekdo z železnimi kremplji ... In to je bila grenka zavest, da me imaš ti, ki si me tako ljubil — za ničvrednico, katere niti ne sovražiš, ampak jo samo preziraš, kakor si mi pisal. Nikjer nisem našla pravega miru, tudi Matildi nisem zaupala več toliko; ako sem jo zaželela, je bilo to samo zaradi tega, ker je bila ona v ozki zvezi z vsem in ker mi je vedela toliko povedati o tebi. Kmalu sem zapustila mesto in odšla domov tu-sem, kjer sem upala, da pozabim na vse, kar se je zgodilo, a varala sem se. Vedno so mi bile misli še pri tebi, o, kolikokrat sem prosila Matildo,

Novi koledi Slov. plan. društva so izšli in se prodajajo v Zvezni trgovini in v trgovini g. Goričar in Leskovšek v Celju. — Planince opozarjamo, naj pridno kupujejo.

Zbirka krasnih novih razglednic iz Savinjskih alp je že izšla. Razglednice je sporazumno in s sodelovanjem Savinjske podružnice založila trgovina Goričar in Leskošek v Celju ter je čisti dobiček namenjen podružnici. Ker so razglednice res umetniško izdelane, bodo dobra reklama za naše domače planine, katere bi naj tudi domačini pridno obiskovali.

Koledar S. P. D. je mnogo narodnjakov vrnilo, čeprav je dobro urejen, lično vezan in stane komaj eno kronico. Ta koledar je tudi važno delo iz narodno obrambnega stališča, kar še mnogi nočejo uvideti. Nemški narodni sveti za Štajersko, Koroško, Kranjsko in Primorsko so si ustanovili svoj posebni odbor za promet tujcev, ki je izdal seznam **»Deutsche und deutschfreundliche Gaststätten in Südösterreich«** že v četrti, pregledani izdaji l. 1910. V tem seznamu kar mrgoli nemških in nemčurskih gostilen n. pr. samo na južnem Štajerskem, katere bodemo prihodnjič enkrat navedli. Od slovenskih gostilničarjev ter drugih zavednih Slovencev bi bilo torej pričakovati, da bi z borno kronco podpirali »Koledar S. P. D., ki je prvi odgovor na početje nemških planincev ter je posebno važen **»Seznam slovenskih hotelov in gostilnic«** po Koroškem, Štajerskem, Kranjskem, Goriškem, Trstu z okolico in po Istri (str. 91—103), kateri se je z veliko težavo sestavil in je potreben še, da se popravi in spopolni. Slovenski hribolazci naj podpirajo in obiskujejo samo slovenske gostilne zlasti na Koroškem in v narodno mešanih krajih. — Drugo delo nemških narodnih svetov je nova knjižica: **»Wegweiser durch die Karawanken, Julischen und Sanntaler (Steiner) Alpen«**, katero je spisal Lud. Jalme. Knjižica je spisana z namenom, da se nemški turisti izogibajo koč »Slov. plan. društva«. Komur je mar, da ostanejo naše krasne planine slovenske, naj podpirajo »Slov. plan. društvo« ter še naročijo koledar S. P. D., da ne bode Savinjska podružnica imela poleg ogromnega dela še gmotno izgubo. V tem oziru ne smemo poznati nobenega strankarstva.

Frischaufov dom je zdaj zavarovan tudi proti strelí. Pretekli teden se je postavil strelovod, katerega je predlanskim podaril iz posebne naklonjenosti g. Peter Majdič, lastnik paromlina pri Celju, za kar se mu še enkrat izreka najtoplejša zahvala.

Knjižnica v Frischaufovem domu se je že ustanovila. Darovali so že razni knjige, posebno zanimive g. Ivan Gornegradsky, vendar jih je še veliko premalo. Sprejmejo se knjige planinske ali leposlovne vsebine v raznih jezikih, ki se naj pošiljajo Savinjski podružnici v Gornji grad.

Druge slov. dežele.

Kuhinjska posoda v hotelu „Union" v Ljubljani konfiscirana. Vsled opetovanih pritožb od strani gostov, da je v ljubljanskem klerikalno-nemškem hotelu „Union" slaba hrana, je te dni mestno tržno nadzorstvo priredilo natančno preiskavo predvsem kuhinjske posode. Vspeh je preiskavo opravičil. Zaradi na posodah nabranega **zelenega volka se je moralo nič manj kot 50 komadov raznovrstne kuhinjske posode konfiscirati!** Najlepše pa je pri tem, da sedaj noče biti nihče odgovoren za to škandalozno nesnago. Ravnatelja Bračiča so klerikalci ven vrgli, on pravi, da mu sedaj ta posoda nič mar ne gre. Najemnik Kobi — sloveči referent za slovensko deželno gledališče — se pa zopet izgovarja, češ, mene pa ta stvar toliko manje briga, ker nisem v Ljubljani, v hotelu pa sem imel svojega zastopnika ravnatelja Bračiča. No oblast bo menda že vedela, koga bo prijela za ušesa. Preiskave kuhinjske posode se vrše sedaj sistematično tudi po drugih hotelih.

„Ljubljanska kreditna banka". V mesecu juliju vložilo se je na knjižice in na tekoči račun 5,009.046 K 84 v, dvignilo pa 3,717.525 K 57 v. Skupno stanje koncem julija 14,817.325 K 75 v.

„Kranjska šparkasa" in gimnazijski zavod škofa Jegliča v Št. Vidu. Iz letošnjega izvestja „zavoda sv. Stanislava" je razvidno, da je tudi ta zavod bil deležen „blagoslova" kranjske nemške šparkase. Sedaj še bolj razumemo „Slovenčeve" slavospeve na kranjsko šparkaso. Baje postane „Slovenec" njeno glasilo.

Velika poletna veselica v svetovnoznani Postojnski jami. V nedeljo 14. avgusta t. l. se vrši v Postojnski jami velika poletna veselica. Ta čarobni podzemeljski svet, kateri meri nad 21 km. (od teh je 6 km dostopnih občinstvu) zavzema vsled svojih premnogih prednostij (najrazličnejše kapniške oblike, čist zrak, izključno električna razsvetljava, jamska železnica, izvrstna pota, lega na glavni progi južne železnice) prvo mesto med vsemi jamami na svetu. V obširnih dvoranah bode koncertiralo več godb in vstopnina v jamo se je znižala na 2 K za osebo. Veselica se prične ob 3. uri popoldne (pri vsakem vremenu). Pri tej priliki bode vozilo več posebnih vlakov v Postojno.

Najdena glava. Poročali smo svoječasno o umoru kmečkega fanta Rožiča na Begunjščici, in o obravnavi proti nemškemu lovcu Eisenpassu, ki je bil osumljen, da je Rožiča ustrelil in mu odrezal glavo ter jo skril, da bi zbrisal sled umora. Na podlagi zdravniških izvedencev, da so Rožiču glavo najbrž odgrizle lisice, se je Eisenpass izmuznil. Sedaj pa se javlja iz Radovljice, da so orožniki pri patruljiranju na Begunjščici kakih 1000 korakov od mesta, kjer je ležalo Rožičevo truplo, našli njegovo glavo. Ker se bo dalo na njej gotovo marsikaj konštatirati, je pričakovati v tej aferi zanimiv preobrat.

Srečna Koroška! V Malnici delajo velikanske priprave in zidajo oder za pasijonske igre, ki se bodo pričele igrati leta 1912. Šol jim pa manjka, tako da je nad polovico ljudi tamošnjega okraja analfabetov.

Železnica Ljubljana - Idrija - Sv. Lucija-Tolmin. Komisija za revizijo trase gori imenovane železniške zveze, se snide v petek, dne 5. avgusta na kolodvoru pri sv. Luciji-Tolmin.

Iz tržaške škofije. Kakor poročajo, bo vendarle rektor goriškega knezoškofijskega centralnega seminarja monsignor Fran Castellitz imenovan za tržaškega škofa. Ravnotako poročajo, da je bil znani kanonik dr. Mecchia v Trstu od svojih funkcij suspendiran, dokler se njegova zadeva z župnikom Buttignonijem ne poravna.

Odlikovanje. Kranjskega deželnega glavarja namestnik Leopold baron Liechtenberg je dobil križec Fran Josipovega reda.

Imenovanje. Notarjem v Kranjski gori je bil imenovan notarski kandidat Karl Klander.

Otvoritev koče na Stolu se je vršila v nedeljo ob ogromni udeležbi turistov, katerih je bilo zbranih na Stolu nad 400. Nova koča „Slov. Planinskega društva" stoji na jako lepi točki in je kar najpraktičnejše urejena.

Tržaški namestnik princ Hohenlohe je šel v pondeljek na poletni dopust. Vodstvo namestništva je prevzel dvorni svetnik Lassiac.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

POLITIČEN POLOŽAJ NA HRVAŠKEM.

Zagreb, 3. avgusta: Politična situacija se še ni prav nič spremenila. Prihodnje dni se bode vršila konferenca poslancev napredne stranke, da zavzamejo svoje stališče k vladni nameri enotne delovne stranke ali k sporazumljenju z banom. Odločilnih sklepov pa ni pričakovati niti od te niti od drugih konferenc, ker so vsi vodilni poslanci zaradi tropične vročine v Zagrebu na počitnicah.

REZIGNACIJA STRANSKEGA NA PREDSEDNIŠKO MESTO ČEŠKE KURIJE V MORAVSKEM DEŽELNEM ZBORU.

Brno, 3. avgusta: Posl. dr. Stransky je odložil predsedstvo češke kurije v moravskem deželnem zboru. To razlagajo nekateri s tem, da so klerikalci s svojo zdanjo zmago dobili večino v češki kuriji, pravi vzrok pa bo ta, da je treba v jeseni za ozdravljenje moravskih deželnih financ vložiti nov finančni načrt in hoče dr. Stransky odij vsled novih davkov zvaliti na klerikalce.

ZLODEJSTVA DRUZOV.

Carigrad, 3. avgusta: Druzi so napadli v nekaterih vaseh v pogorju Hauran kristjane (Maronite) in so poklali vse može in žene.

OBSEDNO STANJE V TEHERANU.

Berolin, 3. avgusta: Iz Teherana poročajo, da je sklenil včeraj parlament trimesečno obsedno stanje nad Teheranom. Policija je pričela z razoroževanjem prebivalcev.

200 RIBIČEV UTONILO.

Petrograd, 3. avgusta: »Birž. Vjed.« poročajo, da se je potopilo na reki Amur blizu Nikolajevska veliko ribiških čolnov s približno 200 ribiči.

STAROTURŠKA ZAROTA V CARIGRADU.

Carigrad, 3. avgusta: Policija je aretirala bivšega orožnika Mustafa, kateri je pripadal k nedavno odkriti zaroti in je imel pomoriti nekatere mladoturške vodje. Od 500 oseb, katere so došle vsled te zarote v preiskavo, so jih že spustili 450; le proti 50 se bode zasledovanje nadaljevalo.

TURŠKA NASILSTVA V MACEDONIJI.

Carigrad, 3. avgusta: Bolgarski poslanec Pavlov iz Škoplja je izdelal poseben memorandum o turških nasilstvih v Macedoniji, v katerem zahteva da se ista takoj ustavijo.

EKSPLOZIJA NA TORPEDOVKI.

Petrograd, 3. avgusta: Na neki torpedovki v Kronštatu se je razletel kotel. 6 mož je ubitih, 14 ranjenih.

STRELA.

Opava, 3. avgusta: V tešenski okolici je udarila strela pri nenadno nastali nevihti v neko novo stavbo in ubila dva tesarja ter 8letnega otroka.

ODESA — OKUŽENA.

Petrograd, 3. avgusta: Mesto Odesa je proglašena za okuženo. (V južni Rusiji razsaja sedaj kolera.)

Tržne cene.

Dunaj, 2 avg. Borza za kmetijske pridelke. Poročila iz Novega Jorka so bila sicer nižja, vendar niso vplivala na tendenco. Promet majhen, pšenica in rž sta se držala, oves je bil miren. Koruza se vsled stalne vročine draži.

Budimpešta, 2. avg. Žitna borza. Pšenica za oktober K 9·44, pšenica za april K 9·68, rž za oktober K 7·08, oves za oktober K 7·18, koruza za avgust K 5·74, koruza za maj K 5·84. Pšenice se zmerno ponuja in kupuje, tendenca trdna, promet 12 tisoč met. stotov, pšenica v efektivu za 5 vin. višja, koruza trdna, ostalo nespremenjeno. Termini trdni. Vreme vroče.

Trst, 2. avg. Sladkor. Centrifugal pilés prompt K 41 3/8 do K 42 3/8 za dobavo K 32 5/8 do K 33 5/8 Tendenca mirna.

Budimpešta, 2. avg. Svinjski sejm. Ogrske stare težke 134—136, mlade težke 140—142, mlade srednje 142—144, mlade lahke 144—146 v kilogram Zaloga 38.443 komadov.

Budimpešta, 2. avg. Mast. Svinjska mast 156·—, namizna slanina 132·—.

Prva največja zaloga čevljev v Celju

nudi p. n. občinstvu največjo izbero finih in cenih čevljev za dame, gospode in otroke. Nadalje originalne amerikanske čevlje za gospode in dame, Telovadni-, tenis- in domači čevlji po najnižjih cenah. **Štefan S rašek, Kovaška ulica.**
434 12-3

naj vendar skuša izvedeti, kam si odšel, a zaman, in mene je naposled tolažila samo še misel, da si storil vse le v veliki razburjenosti in v resnici morda nisi mislil tako hudo... A dvomila sem tudi o tem, in naposled sem se pričela baviti s slikanjem, da morda vsaj pri tem delu pozabim, kar se je dogodilo. — Umirila sem se s časom res, a pozabila nisem in tudi v mesto me ni veselilo več. Ti si vplival name s čudovito močjo, česar se gotovo nisi zavedal sam, in nisem vedela od začetka niti jaz, a s časom sem spoznala, da te popolnoma ne bom mogla pozabiti nikoli. In v teh težkih dneh, ko jih nikdar nisem mislila doživeti, mi je bila na mojih sprehodih tu okrog gradu in gori po gozdu najlepša spremljevalka — tista tvoja pelerina, ki si mi jo posodil oni davni, deževni večer. Pazila sem nánjo kot na najdražji zaklad in tudi po zimi, ko je zmrzovalo, da je škripalo pod nogami, se mi je zdela gorka kot najtoplejši kožuh. — Bogve kje — sem mislila včasih — po kakih potih te je spremljala, in sedaj jo imam jaz kot drag spomin na tiste nepozabljene večere, ko sva se sestajala tam v aleji...«

Tu je nekoliko umolknila in me pogledala, kot da ne ve — li resnično sloni ob meni, ali je vse le kratek sen. Čez nekaj časa je povzela živahneje:

»In vendar se je vse tako lepo obnovilo. Hotela sem, da pride kak slikar in mi pomaga pri delu na verandi, kjer ustvarjaš in mi obnavljaš vse zopet tako živo, kakor bi ne mogel nikdo drugi. Da prideš ti, si nisem mislila niti v sanjah. Moj Bog, ko sem zvedela to, nisem vedela, kaj naj storim, a za vse na svetu bi ne pustila sedaj priti komu drugemu dasi sem se — bala... To je bil tako srečen slučaj, ki me je napotil, da skoro verujem v usodo, kot v boginjo, ki je nekaterim dobra, drugim sovražna. — Prvotno so ti hoteli odkazati stanovanje tam v onem koncu grada, a sem jih pregovorila, da si ostal v moji bližini, tu poleg moje sobe. Hotela sem ti stopiti nasproti takoj prvi dan, a čutila sem premalo poguma, in potem sem menila, ko si se me tako ogibal, da me še vedno preziraš. A nekoč sem zapazila nekaj, kar me je potrdilo v plahem upanju, da me morda še nekoliko ljubiš... Ko si delal doli v verandi, sem prišla nekoč tu v sobo, kjer sem našla na veliko začudenje — svoj portret. Predrzna sem bila, oprosti mi, a jaz nisem mogla drugače.«

»Torej praviš, da si stikala med mojimi stvarmi?« sem jo povprašal in jo pohvalno pogledal, ker okarati bi je ne mogel niti v šali.

»Da«, je prikimala in se privila še bliže k meni. »Ali si hud?«

»Kako bi mogel biti nate hud?«

Takrat se je zasmejala zvonko, da je odmevalo po sobi in me lahno udarila v lice.

Hip nato pa se ji je obraz zresnil, temna senca ji je legla na čelo in oči ji je obsenčila neka težka zamišljenost...

»Kaj ti je, Vanda? Povej mi«, sem jo poprosil, a stresla je z glavo, kot da hoče prepoditi neljube misli, pa se ji ni posrečilo privabiti v obraz zadovoljnega smehljaja.

»Kaj premišljuješ, Vanda?«

Pogledala me je zamišljeno in vsa njena veselost je izginila nenadoma.

»Nekaj mi prikrivaš, Vanda. Povej mi vendar!« Objel sem rahlo njeno glavo in jo stisnil k sebi.

»In ne boš povedal nikomur?«

Dalje prihodnjič.

†

Potrtim srcem naznanjamo vsem sorodnikom. prijateljem in znancem pretužno vest, da je naš iskreno ljubljeni sin, oz. brat in stric, gospod

Jernej Bahovec
trgovec

danes ob $^3/_4$ 2. uri popoldne odpoklican v boljše življenje.

Pogreb predragega rajnega bo v četrtek, dne 4. avgusta ob pol 5. uri iz deželne bolnice na pokopališče pri Sv. Križu. **Žalujoči ostali.**

V Ljubljani, dne 2. avgusta 1910.

†

V svojem in v imenu svojega sinka in vseh sorodnikov naznanjam prijateljem in znancem pretužno vest, da je gospa

Amalija Praznik roj. Pikl

po daljši bolezni, danes, dne 1. avgusta 1910, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 33. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb nepozabne rajnke bode v četrtek, dne 4. avgusta ob 9. uri dopoldne.

V Zabukovci pri Grižah, 1. avg. 1910.

Anton Praznik, žalujoči soprog.

Rojaki, spominjajte se prepotrebnega Sokolskega doma v Brežicah.

Pošten in marljiv

trgovski učenec

z dobrimi šolskimi spričevali se sprejme takoj v trgovini **Matije Kavčiča,** Št. Jur ob južni železnici. 449 3-1

Krasno posestvo

obstoječe iz 5 gospodarskih poslopij, oddaljeno 5 minut od nove kmetijske šole, 10 minut od kolodvora in župne cerkve. Posestvo obsega 20 oralov. Hiša je pripravna za vsako obrt; proda se zaradi rodbinskih razmer. Pojasnila daje **Frančiška Rataj, Št. Jurij ob juž. žel.** 435 1

Hišni sluga

kateri je vajen tudi vrtnarstva, se sprejme takoj ali pozneje. — Ponudbe so nasloviti na **„Paromlin", Celje.** 439 3-2

Darujte za Nar. sklad!

Trgovski pomočnik

vešč manufakturne in špecerijske stroke, dober prodajalec, solidnega življenja, nevstrašljiv dela, in

učenec

z dobrim spričevalom iz boljše hiše, ako mogoče vešč nekoliko nemščine se sprejmeta v trgovini mešanega blaga **Ant. Korošec,** Radgona. 438 8-5

Predno si nabavite kak pisalni stroj, zahtevajte prospekt, brezplačno in brezobvezno razkazovanje stroja pri

Zvezni trgovini
∴ **V Celju.** ∴

Pisalni stroj z vidno pisavo:
L. C. SMITH & BROS

ima: **tečaj na kroglah pri vozu, tečaj na kroglah pri izseku, tečaj na kroglah pri tipkinem dvigalu.** 266 —21

Noben drug pisalni stroj nima teh eminentnih prednosti. Ta stroj je vspeh 20 letnih izkušenj v izdelovanju samopisnic. V najkrajšem času se je prodalo 100.000 teh strojev v popolno zadovoljnost odjemalcev, ki stavijo pri nakupu velike zahteve. Ako se mudite v Celju, ne zamudite prilike si ogledati ta najpopolnejši pisalni stroj.

Zahtevajte brezplačno razkazovanje stroja! — Zahtevajte prospekt!

10 letno funkcijsko jamstvo!

R. DIEHL, žganjarna, Celje

priporoča svojo veliko zalogo doma žgane slivovke, tropinovca, brinovca, vinskega žganja i.. domačega

konjaka.

Poštne hran. račun št. 54.366. — Telefon št. 48. —

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM"

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

Uraduje se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne.

54

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruge ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

pet od sto (5%)

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — **Rentni davek** plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagateljem tako da dobijo na leto celih **5 K** od naloženih 100 K. — **Posojila** daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška industrijska družba.

Brzojavi: „Kamnoseška industrijska družba Celje".

66

Stavbena in umetna kamnoseška obrt s strojnim obratom.

Izvrševanje vseh stavbenih del: kakor stopnic, fasad, podbojev, pomolov, nastavkov idt. iz različnih kamenov in cementa.

Specijalna delavnica in podobarski atelje za umetna cerkvena dela kakor: altarjev, obhajilnih miz, prižnic, kropilnih in krstnih kamnov itd.

Brušenje, poliranje in s struganje kamena s troji.

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih spomenikov iz različnih marmornih vrst granitov in sijenitov po raznovrstnih narisih in nizkih cenah.

Naprava zidanih ali betoniranih **rodbinskih grobišč** (rakev).

Tlakovanje cerkva, dvoran in hodnikov s šamotnim ali cementnim tlakom.

Izdelovanje pohištvenih plošč iz različnih najbolj idočih marmornih vrst v vseh oblikah.

Popravljanje spomenikov, udelavanje napisov v iste.

Lastnik in izdajatelj: Zvezna tiskarna v Celju. Odgovorni urednik Vekoslav Spindler. Tisk Zvezne tiskarne v Celju